

Frustració i malfiança: l'exemple de les eleccions de la CASS

El nostre sistema polític organitza l'encauament de les responsabilitats, en una complexitat que crea l'opacitat i desorientació. Tot plegat alimenta la malfiança en relació amb les institucions i els *polítics*.

Pel ciutadà tot plegat constitueix un sistema: l'absència de responsabilitats ben definides, una societat estratificada.

Hi ha molta frustració per l'entrada a l'ascensor social i són moltes les persones que no veuen un futur clar per als seus fills.

La persistent situació de crisi econòmica i social del país s'ha tornat a posar en evidència en les estadístiques públiques que comentava en la meua *Tribuna* de la setmana passada. (BonDia del 24 de juny del 2014.)

El tancament de desenes d'empreses, la disminució de les persones que tenen una feina i el correlatiu augment de la desocupació van començar pel sector de la construcció però ja es van estenent als sectors del turisme i del comerç.

Hi ha un empobriment del país que està afectant especialment els subjectes més

febles com són els joves, les dones i els majors de 50 anys. I, com ens recordava el darrer informe de Càritas, hi ha un fortíssim increment dels casos de fonda desubicació social.

És en aquest context que dimecres passat, 25 de juny, se celebraven les eleccions dels dos representants dels treballadors assalariats al consell d'administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

La participació ha estat tan i tan baixa que demana una seriosa reflexió. No n'hi ha prou amb dir, com alguns vençuts de l'escrutini asseguren, que la direcció de la CASS no va promocionar prou la convocatòria d'eleccions ni va difondre suficientment les candidatures.

Al nostre entendre cal anar a buscar les raons no ja de l'abstenció, que per la seva enormitat s'ha transformat en desinterès, sinó de la desconnexió entre els treballadors assalariats i els que pretenen representar-los.

Coincideixo amb l'anàlisi de Gabriel Fernández a la contraportada del *Diari d'Andorra* de divendres passat, quan

assenyalava que n'hi ha que es pensaven que havien connectat amb el poble perquè tenen molts amics al Facebook. És ben evident que alguns confonen les xarxes socials amb la realitat. Malauradament la realitat és diversa i distinta de la que desitjarien els assessors 2.0.

Per connectar amb les aspiracions i les preocupacions de la ciutadania no n'hi ha prou amb encendre la tauleta o el portàtil. Cal treballar políticament, sense defallir, trepitjant carrer, parlant amb la gent i escoltant-la.

Es comença a veure que el fet d'haver-se quedat amb les sigles que l'any 2009 van representar l'alternativa del Govern nou no és pas suficient per poder representar ara, des d'un radicalisme malpaït, una alternativa als conservadors.

Una alternativa es basteix des de la centralitat i s'ensorra quan es fan plantejaments minoritaris. Perquè a la ciutadania no li preocupa gaire saber qui és més socialdemòcrata, el PS o SDP.

La ciutadania d'Andorra està avui preocupada per la feina, l'estancament de l'economia, la precarietat laboral, la sostenibilitat de l'Estat del benestar i els

serveis públics. I també per la debilitat de la democràcia enfront dels mercats financers.

Hauríem d'estar més atents a aquestes preocupacions i no centrar-nos en disputes que ben poc, per no dir gens, interessin a les ciutadanes i als ciutadans.

Per això, al Consell General, mentre alguns es van penjant medalles de l'oposició més ferma i decidida –diuen sempre que No–, els consellers del nostre grup parlamentari anem treballant, de manera pacient i constant, per moderar les polítiques de la majoria i per ajudar els que més pateixen per la crisi. Davant la injustícia en el repartiment dels sacrificis que comporta la crisi, a Socialdemocràcia i Progrés ens comprometem cada dia amb la ciutadania maltractada i contra l'exclusió i els estralls de la desigualtat.

Entre els costos morals de la crisi no n'hi ha cap de més insuportable que l'augment de les desigualtats.

Aquesta és la feina. Una feina que és més difícil que no pas dir No per principi. Però estem convençuts que és el que cal fer al servei d'Andorra.